

הֵם בְּלוּלִים לְשֶׁמוֹנָה.
עוֹד פּוֹתַחַת וְאוֹמֶרֶת אֲוֹלִי
יִמְצָאוּן שֵׁם עֲשָׂרִים, שָׁמָא
יִגְדְּלוּ בָנִים לְתַלְמוֹד תּוֹרָה
וַיֵּשׁ לָהֶם שְׁכֶר לְעַשֶּׂרֶת
הַדְּבָרוֹת שְׁתִי פְּעֻמִים בְּכָל
יוֹם, רֹאשׁ אָמֵר רַבִּי יִצְחָק כֵּל
הַמְּגַדֵּל בָנוֹ לְתַלְמוֹד תּוֹרָה
וּמוֹלִיכוּ לְבֵית רַבּוּ בְּבָקָר
וּבְעַרְבָּה מַעַלָה עַלְיוֹ הַכְּתָבוֹ
כְּאֵלּוּ קִיִּים עַלְיוֹ הַתּוֹרָה ב' פְּעֻמִים בְּכָל יוֹם. מַה בְּתִיב וַיֹּאמֶר לֹא

אֲשֶׁרְחִית בַּעֲבוּר הַעֲשָׂרִים.

עוֹד פּוֹתַחַת וְאוֹמֶרֶת אֲוֹלִי יִמְצָאוּן שֵׁם עֲשָׂרֶת. אוֹמֶרֶת רַבּוֹנוֹ שֶׁל
עוֹלָם שָׁמָא הִזְהִיר מִאָוֶת הַעֲשָׂרֶת הַרְאָשׁוֹנוֹת שֶׁל בֵּית הַבְּגָשָׁת
שְׁנוּטָל שְׁכֶר בְּגַד בְּלָם שְׁבָאִים אַחֲרֵיהֶם, מַה בְּתִיב (בְּהָ) וַיֹּאמֶר
לֹא אֲשֶׁרְחִית בַּעֲבוּר הַעֲשָׂרֶת.

כֵּל זֶה יִשׁ לְנִשְׁמַת הַצְדִיק לוֹמֵר עַל הַרְשָׁעִים, בֵּין שֶׁלֹּא נִמְצָא
בְּיָדָם בְּלָוּם, מַה בְּתִיב וַיֹּלֶךְ יְיָ בְּאַשְׁר בְּלָה לְדִבָר אֶל אַבְרָהָם
וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקּוֹמוֹ. מַהוּ לְמִקּוֹמוֹ. לְמִקּוֹם מַעַלְתוֹ הַיְדוּעָה.
אָמֵר רַבִּי מְצֹהָה לוֹ לְאָדָם לְהַתְפִּילֵל עַל הַרְשָׁעִים כִּדְיַי שִׁיחָרוּ
לְמוֹטָב וְלֹא יִבְגַּסּוּ לְגִיהָנָם. דְבָתִיב, (תְּהִלִּים ק) וְאַנְיִ בְּחִלּוֹתָם
לְבוֹשִׁי שָׁק וְנוּ. וְאָמֵר רַבִּי אָסּוֹר לוֹ לְאָדָם לְהַתְפִּילֵל עַל הַרְשָׁעִים
שִׁיסְתַּלְכוּ מִן הָעוֹלָם, שָׁאַלְמַלְאָא סַלְכוּ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְתַרְחָ
מִן הָעוֹלָם כְּשֵׁהִיה עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה, לֹא בָא אַבְרָהָם אָבִינוּ
לְעוֹלָם, וְשָׁבְטִי יִשְׂרָאֵל לֹא הִי, וְהַטְלֵךְ דָוד וּמַלְךְ הַמְשִׁיחָה,

הַכִּי הַוָּא וְדָאי. וְתָא חִזְיִי מָה
בְּתִיב וַיֹּאמֶר יְיָ זַעַקְתָּ סְדוּם
וְעַמְרָה כִּי רַבָּה. בְּקַדְמִיתָא
וַיֹּאמֶר. וְלִבְסֹוף וַיֹּאמֶר יְיָ
זַעַקְתָּ סְדוּם וְעַמְרָה וְגוּ.
דָא אִיהוּ דִּרְגָא עַלְאָה
דָא תְּגִלִּי לִיה עַל דִּרְגָא
תִּתְאַהֲהָ,

תִּתְאַהֲהָ

והתורה לא נתנה, וכל אותן הצדיקים והחסידים והגבאים לא היו בעולם. אמר רבי יהודה ביוון שרואה הקדוש ברוך הוא שלא נמצא ברשעים כלל אותן הענוגנים, מה בתיב ויבאו שני הפלאים סודמה וגנו, (עד כאן מדרש הנעלם)

זהר

(דף קה ע"ב)

ארדה נא ואראה הצעקה הבאה אליו עשו פלה.
למאן קאמר. אי תימא לאפונ מלאכין. מאן חמא
מליל עם דא ופקיד לדא. אלא לאברהם קאמר
דברשותיה קיימים אונן אתרי. דבר אחר לאפונ מלאכין.
מה דאתמר לאברהם מה טעם עשו. עשה מבעי ליה.
מאי עשו. (לא) דא אברהם ושכינתא דלא עדי מביה.
(דבר אחר) עשו מה דאתמר למלאכין, בגין דהו זמינים תמן
והו משתכחין למעבד דיבנא, ועל דא עשו.

דבר אחר עשו (למעבד) כתרגומו עבדו. וכי לא הו ידע
קדשא בריך הוא דאייה אמר ארדה נא ואראה,
והא כלא אתגלי קמיה. אלא ארדה נא מדרגא דרחמי
לדרגא דדיבנא, והיינו (כא) ירידה. ואראה, ראייה דא
הייא לאשכח עליהון במאן דיבנא ידין לון.

אשכחן ראייה ליטב ואשכחן ראייה לביש. ראייה
ליטב, דכתיב, (שמות ב) וירא אלהים את בני
ישראל וידע. ראייה לביש, דכתיב ארדה נא ואראה (נ"א

אֲשֶׁר בָּחוּן יְרִיחָה לְטוֹב וְאֲשֶׁר בָּחוּן יְרִיחָה לְבִישׁ. לְטוֹב דְכְתִיב, (שְׁמוֹת יט) וַיַּד יְיָ עַל חָרְסִינִי.
(בָמְדִבָר יא) וַיַּרְקַד תַּי וְדָבְרַתִי עַמְקָה שֶׁם. יְרִיחָה לְבִישׁ אַרְדָה נָא בְגַיִן) **לֹא שְׁגַחָה עַל יְהוָה בְּדִיבָא, וְעַל דָא אָמֵר קָוְדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא הַמִּכְסָה אָנִי מַאֲבָרָהָם:**

וַיַּאֲבָרָהָם הַיּוֹ יְהִיָּה לְגֹוי גָדוֹל וְעַצּוּם. מַאי טֻמָא בְּרָכָה דָא הַכָּא. אֶלָא בְגַיִן לְאוֹדָעָא דָא פִילָו בְשַׁעַתָא דָקָוְדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא יִתְיַב בְּדִינָא עַל עַלְמָא לֹא אֲשַׁתְּפִי. דָהָא יִתְיַב בְּדִינָא עַל דָא (דָא לְאַז וַיִּתְיַב) וּבְרָחְמִי עַל דָא וּכְלָא בְּרָגְעָא חֲדָא וּבְשַׁעַתָא חֲדָא.

אָמֵר רַבִי יְהוּדָה וְהָא כְּתִיב, (תְּהָלִים סט) וְאַנְיִ תְּפַלְתִּי לְךָ יְיָ עַת רְצֹן. זָמְנִין דָא יְהוָה עַת רְצֹן זָמְנִין דָלָאו אַיְהוָה עַת רְצֹן. זָמְנִין דְשָׁמֵעַ זָמְנִין דָלָא שָׁמֵעַ. זָמְנִין דְאֲשַׁתְּכָה זָמְנִין דָלָא אֲשַׁתְּכָה דְכְתִיב, (ישעיה נט) דְרַשְׁוּ יְיָ בְּהַמְצָאוֹ קָרָא הוּא בְּהִיוֹתוֹ קָרָוב.

אָמֵר רַבִי אַלְעֹזֶר כָּאֵן לִיחִיד כָּאֵן לְצָבָור. כָּאֵן לְאַתָּר חָד וּכָאֵן לְכָוְלִי עַלְמָא. בְגַיִנִי כֵּד בָּרוּךְ לֵיה לַאֲבָרָהָם דָא יְהוָה שְׁקִיל בְּכָל עַלְמָא דְכְתִיב, (בראשית ב) אֵלֶה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם (וּבְכִתִיב) וְתַגִּינֵן בְּאֲבָרָהָם. יְהִי בְּגִימְטְרִיאָ שְׁלַשִּׁים. הַכִּי תַגִּינֵן תַלְתִין צְדִיקִים אָזְמִין קָוְדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּכָל דָרָא וְדָרָא לְעַלְמָא. פָמָה דָא זָמִין לַאֲבָרָהָם.

השלמה מההשומות (סימן יז)

לְאַבְרָהָם. זֶמֶגָּא חֲדָא בְּפָק רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְחַמָּא (יחזא)
עַלְמָא דְחַשֵּׁיךְ וְאַפִּילְ וְאַסְתָּתָם נְהֹרִיה. אמר
לֵיה לַרְבִּי אַלְעָזָר, תָּא וְנַחֲנוּ מָה בְּעֵי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְמַעַבְדָּ בְּעַלְמָא. אַזְלוּ וְאַשְׁפְחוּ חַד מְלָאכָא דְדָמִי לְטוֹרָא
רַבְרַבָּא וְאַפִּיק תְּלַתִּין שְׁלַהוּבִין דְנוֹרָא מְפֻומִּיה. אמר לֵיה
רַבִּי שְׁמֻעוֹן מָה אַתְּ בְּעֵי לְמַעַבְדָּ. אמר לֵיה בְּעַינָּא
לְמִתְרְבִיהָ לְעַלְמָא בְּגַיְן דְלָא שְׁכִיחַי תְּלַתִּין וְפָאַיְן בְּדַרְאָ
דְהַכְיַי גַּזְרָ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל אַבְרָהָם דְכַתִּיב (בראשית י"ח)
הַיּוֹ יְהִי בְּגִימְטְרִיא תְּלַתִּין.

אמר לֵיה רַבִּי שְׁמֻעוֹן בְּמַטְ�וָ מִנְגָּה, זִיל קְמִיה קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְאִימָא לֵיה, בר יוֹחָאי שְׁכִיחַ בְּאַרְעָא.
אַזְלָה הַהוּא מְלָאכָא קְמִיה דְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַמְרָ לֵיה,
מְאַרְיָה דְעַלְמָא גַּלְיִ קְמַד מָה דְאַמְרָ לֵי בר יוֹחָאי. אמר
לֵיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא זִיל אַחֲרְבִיהָ לְעַלְמָא וְלֹא תְשַׁגַּח
בְּבָר יוֹחָאי.

אַתָּא חִזְיָה ר' שְׁמֻעוֹן לְמְלָאכָא אמר לֵיה אֵי לֹא תִּזְיִל,
גּוֹזְרָבָא עַלְךְ דְלָא תִּיעַול לְשִׁמְיָא וְתָהָווּ בְּאַתָּר
עַזָּא וְעַזָּאל וּכְדַ תִּיעַול קְמִיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִימָא
לֵיה אֵי לִית תְּלַתִּין וְפָאַיְן בְּעַלְמָא לְיַהּוֹן עַשְׂרִין דְהַכְיָ
כְּתִיב לֹא אָעַשָּׂה בְּעַבוֹר הָעָשָׂרִים וְאֵי לִית עָשָׂרִים לְיַהּוֹן

עשרה דהכי כתיב לא אשחת בעבור העשרה ולא לית עשרה ליהו תrin דאיונן אבא יברוי, דהכי כתיב (דברים י"ט) על פי שנים עדים יקום דבר, ואין דבר אלא עולם כתיב (תהלים ל"ג) בדבר כי שמים נעשו. ואין לית תrin, הא אית חד ואנא הוא כתיב (משל י) וצדיק יסוד עולם. בה שעתא קל מן שמיא נפק ואמר, זפה חולקך רב שמעון. קודשא בריך הוא גוז לעילא ואת מבטל לתתא בודאי עלך אמר (תהלים קמ"ה) רצון יראי יעשה:

(עד כאן מההשומות)

פתח ואמר, (שמואל ב כג) מן השלשים הכי נכבד ולא השלשה לא בא וגוי. מן השלשים הכי נכבד, אלין אבון תלתין צדיקים דازמין קודשא בריך הוא לעלמא ולא יבטל לוון מפיה. ובניהם בן יהוינד כתיב בית מן השלשים הכי נכבד והוא מפיה.

ואל השלשה לא בא. שלא שkil לתלתא אחרנין ועלמא קאים עליויה. ואל השלשה לא בא. למשוי במניינה פחד מפיה. באבון תلتין וכאיין זכה למייעל בחושבנה, אבל ולא השלשה לא בא, שלא זכה לא תחברה בהו ולמשוי עמהון בחולקא חדא. יהי"ה, כמה דתגיבון תلتין תה. ובגין לכך קודשא בריך הוא ברכיה באבון תلتין צדיקים.

תֵּא חֶזְיָה, אמר לֵיה קֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם וַעֲקָתָ
סְדוּם וַעֲמֹרָה כִּי רַבָּה, דְּהָא סְלִיקָת קָדְמִי מֵהַדְּאָפָון
עֲבָדִין לְכָל עַלְמָא, דְּכָל עַלְמָא מַגְעִי רְגָלִיָּהוּ דְּלֹא
לְמִיעַל בְּסְדוּם וַעֲמֹרָה דְּכָתִיב, (איוב כט) פְּרִץ נַחַל מַעַם גַּרְ
הַפְּשָׁפְחִים מִפְּנֵי רְגָל דְּלוֹ מַאֲנוֹשׁ בָּעוֹ. פְּרִץ נַחַל מַעַם גַּר,
פְּרִיצה תֹּוהֶה פְּרִץ נַחַל לְאָפָון בְּנֵי עַלְמָא דְּעַלְוּ לְתָמָן.
דְּכָלָהוּ דְּחַמָּאן לְמַאֲן דְּהָוּ יְהָבִי לְמִיכְלׂוֹ וְלִמְשֻׁתִּי לְבָרְבָשׁ
אַחֲרָא, שְׁדִיּוֹן לֵיה (בְּנוֹקְבִּי דְּנָקְרִי) בְּעוּמָקָא דְּנָהָרָא, וְאַיְהּ
דְּגַטְּיַל לֵיה הָבִי גַּמְיִ.

וְעַל דָּא כָּלָהוּ בְּנֵי עַלְמָא הָוּ נְשָׁפְחִים מִפְּנֵי רְגָל. דְּמַגְעִי
רְגָלִיָּהוּ דְּלֹא לְמִיעַל תָּמָן. וּמַאֲן דְּעַלְוּ, דְּלוֹ
מַאֲנוֹשׁ בָּעוֹ, דְּהָוּ דְּלִי גַּוְפָא בְּכָפְנָא לֹא הָוּ יְהָבִי לֵיה
לְמִיכְלׂוֹ וְלִמְשֻׁתִּי וְאַשְׁתְּגִי דְּיוֹקְגִּיהֵה מַשָּׂאָר בְּנֵי עַלְמָא,
דְּכָתִיב דְּלוֹ מַאֲנוֹשׁ, בָּעוֹ. כְּתִיב הַכָּא בָּעוֹ. וְכָתִיב הַתָּם
(משלי ה) בָּעוֹ מַעֲגָלוֹתֶיהָ. הָכִי בָּמַיְהוּ סְטָאוֹן מַעֲגָלִין וְאַרְחִין
דְּלֹא לְמִיעַל תָּמָן. וְאַפְּיָלוֹ עַוְפִי שְׁמִיאָהוּ מַגְעִי (דף קו ע"א)
לְמִיעַל תָּמָן דְּכָתִיב, (איוב כט) גַּתִּיב לֹא יַדְעַו עִיט וְגוֹ.
וּבְגִינִּי כֵּךְ כָּלִי עַלְמָא הָוּ צְוּחוֹין עַל סְדוּם וְעַל עֲמֹרָה
וְעַל כָּלָהוּ קְרַתִּי. דְּכָלָהוּ בְּגִוֹּנוֹא חֶדָּא הָוּ.
וַעֲקָתָ סְדוּם וַעֲמֹרָה כִּי רַבָּה. אמר לֵיה אַבְרָהָם. אַמְּאִ.
אמר לֵיה וְחַטָּאתְם כִּי כְּבָדָה מַאֲד. בְּגִינִּי כֵּךְ

ארדה נא ואראה, הצעקהה. הצעקתם מבעי ליה, דהא בתיב זעקה סדום ועמורה ותרי קרתוי הו, אמא הצעקהה. אלא הוא אוקמיה.

תא חוו, בסטרא התותי קלא דברדא סלקין קויטרי כלחו בכתפה מתכנשי בחד טיף וועלין בגו נוקבי דתהומא רבא, אתעבידו חמיש בחד. חד איהו פד (צלילין קלין) איבא צליילין קלין דכלחו אתעבידו חד. קלא דסליק מחתא על ביןיהו ואתמשכו בחד. ויהוא קלא סלקא ונחתא תבעא דינא לאתמשבא לחתא. פד האי קלא סלקא למתבע דינא פדין אתגלי לאשנחא קוידשא בריך הוא בדינא.

אמר רבי שמעון, הצעקהה. מאן הצעקהה, דא גורת דינא דתבעא דינא כל יומא. דהכי תנינן כמה שנין קיימה גורת דינא ותבעא מקמי קוידשא בריך הוא על דזבינו אחוי דיוסף ל יוסף. בגין דגורת דינא צוחת על דינא, ועל דא הצעקהה, הבאה אליו.

מאי (ק"א) הבאה אליו. דא הוא רוז פמא דעת אמר, (אסתר ב) בערב היא באה וביבקר היא שבה. ודא הוא הבאה אליו תדר. בגונא דא קץ כל בשך בא לפני והא אמר. עשו בלה הוא אמר:

ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע. אמר

רבי יהודה מאנ חמא אבא דרְחָמָנוֹתָא פַּאֲבָרָהָם. תא חזין, בנה כתיב ויאמר אלהים לנו קץ כל בשר בא לפני וגוי עשה לך תבת עצי גפר. ואשתק ולא אמר ליה מיד. ולא בעא רחמי. אבל אברהם בשעתה הדאמר ליה קודשא בריך הוא, זעקת סדום ועמורה כי רבבה וגוי. ארדה נא ואראה וגוי. מיד כתיב ויגש אברהם ויאמר האפ תפחה צדיק עם רשע.

אמר רבי אלעזר, אויף אברהם לא עבד שלימו בדקא יאות. נה לא עבד מיד, לא hei ולא hei. אברהם תעב דינא בדקא יאות דלא ימות זפהה עם חייבא. ושארី מחמשים עד עשרה, עבד ולא אשלים, דלא בעא רחמי בין כד ובין כה, הדאמר אברהם לא בעינא למתבע אגר עובדי.

אבל מאן עבד שלימו בדקא יאות, דא משה. דכיוון הדאמר קודשא בריך הוא (שמות ל) סרו מהר מן הדרך וגוי. עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו. מיד מה כתיב ויחל משה את פנוי כי אלהיו וגוי. עד הדאמר ועתה אם תשא חטאכם ואם אין מחייב נא מספרק אשר כתבת. ואף על גב דכלחו חטא, לא זו מתרמן עד הדאמר ליה סלחתי בךברך. אבל אברהם לא אשכח אלא אי אשתקה בהו זפאי ואם לאו לא. ועל דא לא הו בעלמא בר נש דיגין על דרייה כמשה דאייה רעה מיהימנא.

וַיִּגְשֶׁב אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר, אַתָּקֵין גְּרָמִיה לְמַתְבָּעַ דָּא. אֹלֵי יִמְצָאוּ שֶׁם חֲמָשִׁים. שְׁרָא מְחֻמָּשִׁים דָאִיהוּ שִׁירּוֹתָא לְמַבְדָּע, עַד עַשְׂרָה דָאִיהוּ עַשְׂרָה סָופָא דְכָל דְּרָגִין.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק עַד עַשְׂרָה, אַלְיאַן עַשְׂרָה יוֹמִין דְבִין רָאשׁ הַשָּׁנָה לַיּוֹם הַכְּפֹרִים. בְּגִין כֵּה שְׁרָא מְחֻמָּשִׁים עַד עַשְׂרָה.

(המשך מההשומות סימן ז')

דָאִיהוּ שִׁירּוֹתָא עַד עַשְׂרָה דָאִיהוּ עַשְׂרָה סָופָא דְדְרָגִין וּבְיוֹן דְמַטָּא עַד עַשְׂרָה אָמֶר, מִפְּאָן וַלְתָתָא לָאו אַתָּר לְקַיִם אַבְתָּשׁוּבָה וַתֵּב וְאָמֶר אַרְבָּעִים בְּגִין דִישְׁתַּזְבוֹן ד' קְרִיּוֹן, וַתֵּב וְאָמֶר שְׁלַשִּׁים בְּגִין דִישְׁתַּזְבוֹן ג' קְרִיּוֹן, וַתֵּב וְאָמֶר עֲשָׂרִים בְּגִין דִישְׁתַּזְבוֹן תְּרִינְ קְרִיּוֹן, וַתֵּב וְאָמֶר עַשְׂרָה בְּגִין דִישְׁתַּזְיבְּ קְרִתָּא חֲדָא מְאִינּוֹן חֲמֵשָׁה בְּגִינִּי כֵּה לֹא נְחִית לַתָּתָא מִן עַשְׂרָה: (עד כאן

(המשך מההשומות)

וּבְיוֹן דְמַטָּא לְעַשְׂרָה, אָמֶר מִפְּאָן וַלְתָתָא לָאו הוּא אַתָּר דְקַיִם אַבְתָּשׁוּבָה, בְּגִינִּי כֵּה לֹא נְחִית לַתָּתָא מְעַשְׂרָה:

מדרש הנעלם

(ד"ג קו ע"א):

רַبִּי פָתַח בְּהָאֵי קָרְאָ (שופטים ג וְאֶלְهָ הַגּוּם אֲשֶׁר הַנִּיחָה יֵלֶנְסּוֹת בָּם אֶת יִשְׂרָאֵל. אָמַר רַבִּי חַזִּי הָיוּת בְּהַהוּא עַלְמָא וְלִית עַלְמָא) קָאִים (ד"א וְלִית מַעַלָּה) אֶלְאָ בְּאָנוּן (ד"ג קו ע"ב) דְשַׁלִּיטֵין עַל רְעוֹתָא דְלְבָהּוֹן שֶׁגָּאָמַר (תְּהִלִּים פא) עֲדוֹת בְּיַהוָשָׁפֶט שְׁמוֹ וְגוֹ. אָמַר רַב יְהוּדָה לְמַה זֶכָּה יוֹסֵף לְאוֹתָה הַמַּעַלָּה וְהַמְּלֻכּוֹת, בְּשִׁבְיל שְׁבָבֵשׂ יָצַרְוּ. דְתַגְנִינָן בְּלַהֲכֹבֵשׂ אֶת יָצְרוּ מְלֻכּוֹתָא דְשַׁמְּמִיא אֲחִיל עַלְיהָ.

דָאָמַר רַב אַחָא לֹא בְּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִיְצַר הַרְעָא אֶלְאָ לְנִסּוֹת בּוֹ בְּנֵי אָדָם. וּמֵבַּעַי קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנִסּוֹתָא בְּבָנֵי נְשָׁא. אֵין. דָאָמַר רַב אַחָא מִנְאָ לֹן מְדֻכָּתִיב, (דברים יג) כִּי יָקוּם בְּקָרְבָּךְ נְבִיא וְגוֹ וּבָא הָאוֹת

וְיַבָּא שְׁנִי הַמְּלֻאָכִים סְדוּמָה בְּעֶרֶב וְגוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי תָא חַזִּי מַה בְּתִיב לְעַילָא וְיַלְךָ יִי בְּאָשֶׁר (ד"ג קו ע"ב) בְּלָה לְדִבְרָא אֶל אַבְרָהָם. דָהָא כִּיּוֹן דָא תְּפִרְשָׁ שְׁכִינָתָא מִאַבְרָהָם, וְאַבְרָהָם תָב לְאַתְּרִיה, כִּידִין וַיַּבָּא שְׁנִי הַמְּלֻאָכִים סְדוּמָה בְּעֶרֶב, דָהָא חַד אַסְתָּלָק בְּשִׁכְינָתָא, וְאַשְׁתָּאָרוּ אָפִין תְּרִין.

כִּיּוֹן דָחָמָא לֹוט לֹזָן, רְהַט בְּתְּרִיהָוּ. מַאי טַעַמָּא, וּכְיַיְלָה כָל אָנוּן דָהָוּ אַתִּין אֵיהוּ אֲעִיל לֹזָן לְבִיתִיה וַיַּהַי לֹזָן לְמִיכָל וְלִמְשָׁתִי וּבְנֵי מַתָּא הַיְךָ לֹא קָטְלִין לִיהָ, דָהָא לְבָרְתִיה עַבְדוּ דִינָא. וּמַאי הוּא. דָבְרִתִיה דְלוֹט יְהִבָת פְתָא דְגַהְמָא

וְהַמּוֹפֶת וְגֹוֹ בַּי מִנְסָה יֵי
אֱלֹהִיכֶם וְגֹוֹ. וְלֹמַה בְּעֵי
נִסּוּתָא דְהָא כֶל עֲזָבוֹי דְבָר
נְשָׁא תְּגִלִּי קְמִיה, אֲלֹא שְׁלָא
לְתַת פְּתַחַן פָה לְבָנִי אָדָם.
רָאָה מַה בְּתִיב וְלוֹט יוֹשֵׁב
בְּשַׁעַר סְדוּם, דְהֹהָה יִתְּבִּיב
לְנַסּוֹתָא לְבָרִיאָתָא.

אמָר רַבִּי יְצָחָק מַאי דְכַתִּיב
(ישועה נ) וְהַרְשָׁעִים בָּם גָּנְגָש
וְגֹוֹ. אֲפָלוּ בְשֻׁעַת דִינוֹ שֶׁל
רְשָׁעָה הוּא מְעִיוֹ פָנִיו וְאוֹי
הָוָא בְּרִשְׁעָתוֹ קִיִּים, רָאָה
מַה בְּתִיב טָרֵם יִשְׁבְּבוּ וְגֹוֹ.
אמָר רַבִּי יְצָחָק כְּשֵׁם שְׁבָרָא
קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא גַּן עַדְן
בָּאָרֶץ כֶּד בָּרוּךְ בָּרוּךְ גִּיהְנָם
בָּאָרֶץ. וּכְשֵׁם שְׁבָרָא גַּן עַדְן
לְמַעַלָּה כֶּד בָּרוּךְ בָּרוּךְ גִּיהְנָם
לְמַעַלָּה.

גַּן עַדְן בָּאָרֶץ דְכַתִּיב,
(בראשית כ) וַיַּטְעַ יְיָ אֱלֹהִים גַּן
בָּעַדְן וְגֹוֹ. גִּיהְנָם בָּאָרֶץ
דְכַתִּיב, (איוב י) אָרֶץ עִפְּתָה
בָּמוֹ אָוֶפְל וְגֹוֹ. גַּן עַדְן

לְחַד עֲנִיא, יִדְעַו בָה, שְׁפֹוָה
דּוֹבְשָׁא וְאֹתְבּוֹה בְּרִישׁ
אִיגְרָא עַד דְאַכְלָוָה צְרָעִי.
אֲלֹא בְגִין הַהֹהָה בְּלִילִיא
חַשִּׁיב דְלָא יִסְתְּפִלוֹן לֵיהַ בְּנִי
מְתָא, וְעַם כֶל דָא בִּין
דְאַעֲלוֹ לְבִיתָא אַתְּבָנְשׁוֹ
כָּלְהָו וְאָסְחָרוֹ לְבִיתָא.

אָמָר רַבִּי יְצָחָק אַמְמָא רְהַט
לוֹט אַבְתְּרִיָּהוּ, (אלָא
בְגִין) דְכַתִּיב וַיַּרְא לוֹט וַיַּרְץ
לְקַרְאָתָם. רַבִּי חִזְקִיָּה וְרַבִּי
יִיָּסָא. חַד אָמָר דִיּוֹקְנָא
דְאַבְרָהָם חַמָּא עַמְהָוָן. וְחַד
אָמָר שְׁכִינָתָא אַתִּיא
עַלְיָהוּ. בְּתִיב הַכָּא וַיַּרְא
לוֹט וַיַּרְץ לְקַרְאָתָם, וּבְתִיב
הָתָם וַיַּרְץ לְקַרְאָתָם מַפְתָּח
הַאָהָל. מַה לְהַלֵּן חַמָּא
שְׁכִינָתָא, אוֹפֵף הַכָּא חַמָּא
שְׁכִינָתָא.

למעלה בכתב, (שמואל א ט)
והיתה נפש אדוני צוריה
בצורך החיים את ה' אלהיך
ובכתב, (קהלת יט) וחרות
תשוב אל האלים אשר
נתנה.

גיהנם למעלה בכתב ואות
נפש איביך יקלענה בתוך
בר הקלע. גן עדן למטה
ברקאמון. גן עדן למעלה
לנשמהן של צדיקים גמורים
להיות נזוני מאור הגדול
של מעלה. גיהנם למטה
לאתם הרשעים (דישראלי)
שלא קבלו ברית מילה ולא
האמינו בהקדוש ברוך הוא
ודתו ולא שמרו שבת, ואלו
הם עובדי פוכבים ומולות
שנדונים באש, שנאמר
(חזקאל טו) מה אש יצאו וה אש
תאכלם וגנו. ובכתב (ישעה ס)
ויצאו וראו בפנרי האנשים
ונגו.

גיהנם למעלה לאתם
פושעי ישראל שעברו על

וירא לוט וירץ لكم אתם
ויאמר הבה בא אדני
באלף דלעת בוין יונד.
סورو נא, גשו נא מבעי
לייה, Mai סورو נא. אלא
לאהדרא לון סחרניה
ביבתא בגין דלא יחמון לון
בני מטה, ולא יעלו באורה
מיישר לביתה, ובгин כך
סورو נא.

רבי חזקיה פתח (איוב כח) כי
הוא לקצת הארץ
יביט תחת כל השמים יראת.
כמה אית לון לבני נשא
לאסתכלא בעובדי
דקונדשא בריך הוא,
ולאשתדל באורייתא
יממא וליל, הכל מאן
דאשתדל באורייתא,
קונדשא בריך הוא אשתח
ביה לעילא, ואשתבח ביה

מצוות הַתֹּרֶה וְלֹא חִזְרוּ בַּתְשׁוּבָה שְׁחוֹחִים אֲוֹתָם לְחוֹזֵן עַד שִׁקְבָּלוּ עֲנָשָׂם. וְהַזְּלָכִים וְסּוּבִּים כֹּל הָעוֹלָם שָׁגָאָמָר (תְּהִלִּים יט) סְבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלְּבוּן. וְשָׁם גְּדוֹנִים שְׁנִים עַשֶּׁר חֶדֶשׁ, לְאַחֲרֵי בֵּן מְדוֹרָם עִם אֲוֹתָם שִׁקְבָּלוּ עֲנָשָׂם בְּמוֹתָם (דף ק ע"א) כָּל אַחֲרֵי וְאַחֲרֵי כַּפֵּי הַמָּקוֹם הַרְאָוי לוֹ.

וְהַרְשָׁעִים שֶׁל הַעֲזָבִי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת גְּדוֹנִים תָּמִיד בְּאַשׁ וּבְמִים וּשׁוּב אֵינָם עַוְלִים שָׁגָאָמָר וְאַשְׁם לֹא תִּכְבֶּה. מְשֻׁפְט הַרְשָׁעִים בְּגִיהֵנָם בְּמַה דְּבָתִיב וְיִ הַמְטִיר עַל סְדוּם וּעַל עַמּוֹרָה גְּפָרִית וְאַשׁ וְנוּיו וּשׁוּב אֵינָם עַוְלִים וְלֹא יִקְומּו לִיּוֹם הַדָּין שָׁגָאָמָר (דברים כט) אֲשֶׁר הַפְּךָ יִ בְּאָפָו וּבְחַמְתוֹ, בְּאָפָו בְּעוֹלָם הַזֶּה. וּבְחַמְתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק לְהָאִ גְּנוֹנָא

לְתַתָּא, בְּגִין דָּאוֹרִיִּתָּא אִילְבָּא דְּחִי אֵיהִי לְכָל אֲפָנוֹן דְּעַסְקִין בָּה לְמִיחָב לְזַן חַיִין בְּעַלְמָא דִּין (דף קז ע"א) וּלְמִיחָב לְזַן חַיִין בְּעַלְמָא דָּאָתִי.

תָּא חַזִּי, כִּי הוּא לְקִצּוֹת הָאָרֶץ יִבְּיט. לְמִיחָב לְזַן מְזוֹנָא וּלְסִפְקָא לְזַן מְפָלָ מה דְּאַצְּטְרִיכָו, בְּגִין דָּאִיהוּ אַשְׁגָּח בָּה תְּדִיר, דְּכִתְיב, (דברים יא) תָּמִיד עִינֵּי יִיּוֹ אַלְוָהִיךְ בָּה מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה. בְּגִין דָּאָרֶץ דָּא מַה כְּתִיב בָּה (משל לָא) מִמְּרַחַק תְּבִיא לְחַמָּה, וּלְבָתָר אֵיהִי יִהְבַּת מְזוֹנָא וּטְרֵפָא לְכָל אֲפָנוֹן חַיּוֹן בְּרָא דְּכִתְיב (משל לָא) וּתְקִם בְּעוֹד לִילָה וְתַתְנִין טָרֵף לְבִיתָה וְחַקְקָה לְגַעֲרוֹתֶיהָ.

וְעַל דָּא כִּי הוּא לְקִצּוֹת

אית גן עדן למעלה ואית גן עדן למטה. אית גיהנם למטה ואית גיהנם למעלה. אמר רבי יעקב הרשעים שקהלתו ברית מילה שבhem וחללו שבת בפרהסיא וחללו את המועדות ושבפכו בתורה ושבפכו בתהית המתים ובdomה להם יורדים לגיהנם שלמטה ונדונים שם ושוב אינם בעליים. אבל יקומו ליום הדין ויקומו להתיית המתים, ועליהם נאמר (הניאל יט) ורבים מישני ארמת עפר יקיצו אלה לחיים עולם ונעו. ועליהם נאמר (ישעה ט) והי הראון לכלبشر. מה הראון, הי רاؤן, שהפל יאמרו כי בראשיתם. ועל האזכירים שבישראל נאמר (ישעה ט) ועמד כלם צדיקים ונעו, (ע"ב מדרש הנעלם).

ובכן מאן יוכל למחמי שכינתא, אלא חמא זהרא חד דגהייר דקה סלקא על רישיהו. וכדין ויאמר הנה בא

הארץ יביט תחת כל השמים יראה. לכלהו בני עלמא למשיב לוז מזוגא וספוקא לכל מה לאצטריך כל חד וחד דכתיב (תהלים קמה) פותח את יך ומשביע לכל ח' רצון. דבר אחר כי הוא לקצות הארץ יביט. לאסתכלא עובדי דבר נש ולאשכחא בכל מה שעבדי בני נשא בעלמא. תחת כל השמים יראה. מסתכל וחמי לכל חד וחד.

תא חז, פיו דhma קודשא בריך הוא עובדין בסדום ועמורה, שדר לוז לאפון מלאכין לחבלא לسدום. מה כתיב וירא לוט חמא לשכינתא.

אָדֹנִי בְּאֶלְעָה דָלָת כִּמֵּה דָאָתָם, וּבָגִין שְׁכִינַתָּא הַהוּא
בְּהִירֹו דְבָנָהֵיר קָאָמָר, סָוּרוּ נָא אֶל בֵּית עֲבָדָכֶם וְלִינוּ
וַרְחָצָו רְגָלֵיכֶם.

לֹא עָבֵד הַכִּי אֲבָרָהָם, אֶלָּא בְּקָרְדְּמִיתָא אָמָר וַרְחָצָו
רְגָלֵיכֶם וַלְבָתָר וַאֲקָחָה פֶת לְחָם וְגוּ. אָבָל לוֹט אָמָר
סָוּרוּ נָא אֶל בֵּית עֲבָדָכֶם וְלִינוּ. וַלְבָתָר וַרְחָצָו רְגָלֵיכֶם
וְהַשְּׁבִמְתָּם וְהַלְכָתָם לְדָרְכֶם. בָגִין דָלָא יִשְׂתָמֹדָעָן בְּהַזָּהָר
בְּנֵי נָשָׂא.

וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בְּרַחּוֹב נָלֵין. בָגִין דְבָךְ הוּא עֲבָדִי אָוֶרֶחָין
דְעָלֵין תִּמְנוּ לֹא הוּא בָר נָשׁ דִיכְנֹוּשׁ לוֹן
לְבִתְתָא, וְעַל דָא אָמְרוּ לֹא כִי בְּרַחּוֹב נָלֵין. מַה בְּתִיב
וַיִּפְצַר בָם מַאֲד וְגוּ. תָא חִזֵּי כֵד קוֹדְשָׁא בָרְיךָ הוּא עֲבֵיד
דִינָא בְּעַלְמָא, שְׁלִיחָא חֶדָא עֲבֵיד לֵיה, וְהַשְׁתָּא חַמְינָן
תָרִי שְׁלוּחָי, אַמְאֵי וְכֵי לֹא סָגֵי בְחֵד. אֶלָא חֶד הוּא, וְמַה
דָאָמָר תָרִי (קָבֵי הוּא וְהִיא בְגִין דְהַדָּה) חֶד הוּא לְאַפְקָא לֵיה לְלוֹט
וְלְשֻׁזְבָּא לֵיה, וְחֶד לְמַהְפֶךְ לְקָרְתָא וְלְחַבְלָא אַרְעָא, וּבָגִין
כֵךְ אַשְׁתָּאָר חֶד:

וַיְיִי הַמְטִיר עַל סְדוּם וְעַל עַמְרָה וְגוּ. רַבִּי חִיִּיא פָתָח
(ישעה יג) הַפָּה יוֹם יְיָ בָא אַכְזָרִי וְגוּ. הַפָּה יוֹם יְיָ בָא,
דָא בָי דִינָא לְתָתָא. בָא כִּמֵּה דָאָתָם. (קו א) הַבָּאָה אַלְיָ
(עשוו). בָגִין דָלָא עֲבֵיד דִינָא עַד דְעַאל וְגַטִיל רְשָׁוֹ,
כְּגֻוגָּא דָא קָז כָל בְשָׁר בָא לְפָנִי.

דבר אחר ה'גה יומם יי' בא. דא הוא מחייב לסתא כד בטיל נשמתא, בגני כה אכזרי ועברה. לשום הארץ לשמה, דא סדום ועמורה. וחטאיה (דף קז ע"ב) ישמיד ממנה. אלין יתבי ארעה. מה כתיב בתיריה כי פוכבי השמים וכסיליהם וגוי. דהא מן שמיא אמطر עליהון אשא, וא עבר לוון מן עלמא. לברור מה כתיב אוקיר אנוש מפו וגוי. דא אברהם קודשא בריך הוא סליק ליה על כל בני עלמא.

רבי יהודה אוקים לוון להני קראי ביום דאתחרב بي מקדשא, דביהו יומא אתהשכו עלאי ותתאי, אתהשכן שמיא וכוכביה. רבי אלעזר מוקים להני קראי ביום דיווקים קידשא בריך הוא לבנט שישראל מעפרא, וההוא יומא יתידע לעילא ותתא, דכתיב, (ובירה) זה יהיה יומא אחד הוא יידע לוי. וההוא יומא יומא דבוקמאiah, דזמין קודשא בריך הוא לנוקמא משאר עמיין עובדי עבודה כוכבים ומזרות.

ובך קודשא בריך הוא יעבד נוקמין בשאר עמיין עובדי עבודה כוכבים ומזרות, פדין אוקיר אנוש מפו דא מלפआ משיחא דיסתלק ויתפרק על כל בני עלמא, וכל בני עלמא יפלחוון ויסגדון קמיה דכתיב, (תהלים עב) לפניו יברעו ציים וגוי מלכי תרשיש וגוי. תא

חִזֵּי, אֲפָלָג בְּגַב דְּגַבּוֹאָה דָא אַתָּמֶר עַל בָּבֶל, בְּכָלָא
אַתָּמֶר. דָהָא חִמִּינָן בְּהָאִי פְּרִשְׁתָא דְכַתִּיב (ר"ל סמוך לפ' שלמעלה
שב' בה אוקיר אנוש וגו' ואולי לדעת חז"ק חד פר' היא) כִּי יְרַחֲם יְיָ אֶת
יעַקב. וכַתִּיב וְלֹקְחוּם עַמִּים וְהַבְּיאוּם אֶל מִקּוּם.
וְיִי הַמְטִיר עַל סְדוּם. דָא דְרָגָא דְבִי דִינָא לְתַתָּא דְגַטְיל
רְשֻׁוֹ מַעַיְלָא. רְبִי יְצָחָק אָמַר דְעַבֵּיד דִינָא בְּרַחֲמֵי.
דְכַתִּיב מֵיאָת יָמִין הַשְׁמִים. בְגִין לְאַשְׁתְּפַחָא דִינָא בְּרַחֲמֵי.
וְאֵי תִּמְאָמָא מֵאֵי רַחֲמֵי הַכָּא דְכַתִּיב וַיְהִי בְּשַׁחַת אֱלֹהִים אֶת
עַרְיִי הַפְּכָר וַיָּזֶר אֱלֹהִים אֶת אֶבְרָהָם וגו'. וְלֹבֶתֶר נִפְקוּ
מִגְּיָה תְּרִין אָוְמִין שְׁלָמִין, וּזְכָה דְגַפְיָק מִגְּיָה דָוד וּשְׁלָמָה
מִלְּפָא.

חִמֵּי מָה כַתִּיב וַיְהִי כְּהַזִּיאָם אָוֹתָם הַחִזְכָה וַיֹּאמֶר וגו'.
תָא חִזֵּי (סג א) בְשַׁעַתָּא דִינָא שְׂרֵי בְעַלְמָא, הָא
אַתָּמֶר דָלָא לִיבְעֵי לְבָרָבָר נְשָׁלָא לְאַשְׁתְּפַחָא בְשִׁיקָא, בְגִין
דְכִיּוֹן דְשְׂרֵיָא דִינָא לֹא אַשְׁגַח בֵין זְפָאָה וְחִיָּבָא, וְלֹא
בְעֵי (לְאַסְתְּפָלָא) לְאַשְׁתְּפַחָא תִּמְןָן. וְהָא אַתָּמֶר דְבָגִין כֶּךָ
אָסְתִּים נְחָה בְּתִיבָה וְלֹא יִשְׁגַח בְעַלְמָא בְשַׁעַתָּא דִינָא
יַתְעַבֵּיד. וכַתִּיב (שםות יב) וְאַתָּמֶר לֹא תַצְאוּ אִישׁ מִפְתָחָה בֵיתוּ
עַד בָּקָר עַד דִיְתַעַבֵּיד דִינָא. וּבָגִין כֶּךָ וַיֹּאמֶר הַמְלִיט עַל
נְפָשָׁךְ אֶל תְּבִיט אַחֲרֵיךְ וגו'.

סְתִּירֵי תֹּרֶה
תוֹסְפַּתָּא קְטוּרֵי רְמָאי, הַוְרָמָנִי
 (עיין סוף הספר סי' ב) **דְּבָדּוּרֵי.** (נ"א
דְּבוּרֵי וְנָא דְּבוּרִינִי) חַכִּימִין
בְּסַכְלָתָנוּ, יִסְתְּכַלּוּ לְמַנְדָע,
בְּשֻׁעַתָּא דְּרִישָׁא חַוּרָא אַתְקִין
כְּרִסְיָא עַל גַּבְיָ סְמִכִּין דְּאַבְנִין
דְּמַרְגָּלִיטָן טָבָן. בֵּין אֲפָנוֹן
אַבְנִין אֵיתָחֶד מְרַגְּלִיטָא
שְׁפִירָא בְּחִיזּוֹ יְאָה בְּרִיאָה
קוּמְטָרָא דְּקָנְטָרָא (נ"א דְּקִיטְרָא)
דְּמַלְהָטָא בְּעֵגְוּנִין, אֲנוֹנוֹן עַ
גּוֹנוֹנִין מַלְהָטָנוֹ לְכָל סְטָר.
אַלְיָן עַיִם מַתְפְּרַשְׁתָּא מַגּוֹ גַּי
גּוֹנוֹנִין. **אַלְיָן זִיקְיוֹן בְּזַיְקִין**
דְּנַצְּצִין לְדָי סְטִירֵי עַלְמָא,
הַכָּא אִיתָה זִיקְאָה תְּקִיפָא דְּסָטָר
שְׁמַאלָא דְּאַתְחִיד בְּשִׁמְיָא.
אֲנוֹנוֹ גּוֹנוֹנִין שְׁבָעִין (דְּנִיאָל ז)
דִּינָא יְתִיב וְסִפְרִין פְּתִיחָה.
מְהַכָּא נְפָקֵי גִּרְיָין וִסְּפִינִין
וְרוּמָחִין וְאַשָּׁא דְּקוּסְטָרָא.
וְאַתְחִיד אַשָּׁא תְּקִיפָא דְּנְפָקָא
מְשֻׁמְּםִים בֵּיה, וְכֵד אַתְחִיד
אַשָּׁא עַלְאָה בְּאַלְיָן דְּלִתְחָתָא,

רְبִי יְצָחָק וּרְבִי יְהוֹדָה הָוּ
אַזְלִי בְּאַרְחָא. אמר
רְבִי יְהוֹדָה לְרְבִי יְצָחָק דִּינָא
דְּעַבְּיד קְוִדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא
בְּמַבּוֹל וְדִינָא דְּסָדוּם,
תְּרוּוֹיִיהוּ דִּינָא דְּגִיהַנְּם הָוּ
בְּגִין דְּחִיּוּבִי גִּיהַנְּם אַתְדָנוּ
בְּמַיָּא וּבְאַשָּׁא.

אָמַר רְבִי יְצָחָק סָדוּם
בְּדִינָא דְּגִיהַנְּם
אַתְדָנוּ, דְּכַתְּבֵב וַיְיִהְמַטֵּר עַל
סָדוּם וּעַל עַמּוֹרָה גְּפָרִית
וְאַשְׁמָאת יְיָ מִן הַשָּׁמָמִים. דָא
מְסֻטָּרָא דְּמִיָּא וְדָא (עיין סוף
 הספר סי' ב) **מְסֻטָּרָא דְּאַשָּׁא.**
דָא וְדָא הוּא דִינָא דְּגִיהַנְּם,
וְחִיּוּבִי גִּיהַנְּם בְּתִרְיָן דִינָן
אַלְיָן אַתְדָנוּ.

אָמַר לֵיה דִינָא דְּחִיּוּבִי
דְּגִיהַנְּם תְּרִיסְרִיס יְרַחִי,
וְקְוִדְשָׁא בָּרְיךָ הוּא סְלִיק לוֹן

לִיתْ מֵאַן דִּיכְלֵל לְאַתְּבָר רַוְגָּזָא
וְדִינָא.

עַיִינֵין לְהַטִּין כְּטִיסֵּין דְּנוּרָא,
נְחִית בְּהוּ לְעַלְמָא. וּוי מֵאַ
דְּאַעֲרָע בֵּיתָה, חַגִּיר חַרְצֵין (ס"א
חַרְבֵּין), אִיהוּ חַרְבָּא שְׂנָנָא
בִּידִיתָה, לֹא חַיִּס עַל טָב וּעַל
בִּישׁ. דְּהָא (ס"א פְּסָקָא) פַּתְּקָא
דְּאָפָון שְׁבָעֵין בְּרָשׁוֹ דְּאַתְּאַחַיד
הַהְוָא סְטָרָא דְּשָׁמְיָא נְחִית
בִּידָא שְׁמַאֲלָא בְּכָמָה דִּינֵין,
אַתְּהָפֵךְ בְּכָמָה גּוֹנוֹנִין, הַפּוֹךְ
בְּכָל יוֹמָא, אִיהוּ אַקְרֵי כְּרֶם
זְלַת דְּמַתְּקָנָא לְגַבֵּי בְּנֵי אָדָם.
כָּל גּוֹנוֹנִין דְּכָלִי זְעָמוֹ דְּקֻודָשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא בֵּיתָה אַתְּחַזְיָין. וְאָפָון
יַתְּבִין בְּרוּמֵי דְּעַלְמָא, וּבְנֵי
נְשָׂא בְּסְכָלוֹתָא דְּלַהֲזָן לֹא
מִשְׁגַּחֵי בְּהַזָּן. גְּפָרִית וְאַשְׁ
הַתוֹּכָא דְּמִיא וְאַשָּׁא דְּמַתְּהַתְּכִ
מָן שְׁמִיא אַתְּאַחֲדוּ דָא בְּדָא
וְנִנְחָת עַל סְדוּם. וּוי לְחַיְבָא
דְּלָא מִשְׁגַּחֵין עַל יִקְרָא
דְּמַאְרִיחָוָן:

א עַשְׂרָה שְׁמָהּוּ גַּלְיָפָן

מַגִּיהָפָם, וִתְּמַן מַתְּלָבְגִּין
וַיַּתְּבִין לְתַרְעָא דְּגִיהָפָם,
וְחַמָּאוֹן אָפָון חַיְבָין דְּעַאלְיָין
וְדִינָן לְזָן תְּמַן, וְאָפָון תְּבָעִי
רְחַמִּי עַלְיָהוּ. וְלֹבֶתֶר
קוּדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא חַיִּים
עַלְיָהוּ וְאַעֲילֵל לְזָן לְדוּכָתָא
דְּאַצְטְּרִיךְ לְזָן. מַהְוָא יוֹמָא
וְלֹהֲלָא גַּוְפָא אַשְׁתְּכָךְ
בְּעִפְרָא וְנִשְׁמְתָא יִרְתָּא (דף קח
נ"א) אַתְּרָה בְּדַחְזֵי לְהָא. (נ"ח סט א').

תָא חַזִי דְּהָא אַפְּהָמָר
דְּאַפְּיָלוֹ אָפָון בְּנֵי
טוֹפְנָא לֹא אַתְּדָנוֹ אֶלָּא
בְּאָשָׁא וּמִיא. מִיא אַקְרִידָן
בְּחַתִּי מְלֻעִילָא, וּמִיא אַרְתִּיחָן
סְלִיקִי מַתְּתָא בְּאָשָׁא.
וְאַתְּדָנוֹ בְּתָרִי דִּינֵין, בְּגִינַן
דִּינָן דְּלֻעִילָא הַכִּי תֹּוהָ,
בְּגִינַן בְּסְדוּם גְּפָרִית וְאַשָּׁ.
אָמָר לֵיהָ אֵי יִקְוְמוּן לִיּוֹם

בְּהַוְרֵמֹנֹתָא דְמֶלֶכָא. (פירוש השם במלואו עשר אותיות יוד ה'א ווי'ה'א). ב' עִשְׂרֵה אֲפִינָה וְסַלְקִין לְחַוְשֵׁבָן סָגִי. (פי' יוד עליה כ', יוד הא עליה כ"ז, יוד נ"לaha wo) הָא וַיַּעֲלֵה מֵיְבָ, יִיְדָ' יִדָּ' יִדָּוָ' עַוְלָה עַיְבָ). ג' שְׁבָעִין (הם ע"ב ונקראים ד') מחנות שכינה והם למטה מלוכות). **גּוֹנוֹן מֶלֶתִי לְכָל סְטָר.** נְפָקִי מְגֻוָּשָׁמָהן דְאֲגָלִיף רֹזָא דְעֵזֶר שְׁמַהָן דְמֶלֶאכִיא.

דְאֲפִינָה בְּרוֹזָא דְשָׁמְיאָ. וְאָנוֹן מִיכָּאֵל גַּבְרִיאֵל רְפָאֵל נּוֹרִיאֵל. קְמַ"ץ "קְדוּמִיאֵל" "מֶלֶכִיאֵל" "צְדָקִיאֵל". פְתַ"ח "פְּדָאל" "תוּמִיאֵל" "חַשְׁדִיאֵל". צְרַרְיִי "צְדָקִיאֵל" "רְזִיאֵל" "יוֹפִיאֵל". סְגוּיֵיל "סְטוּטְרִיאֵה" "גּוֹרִיאֵל" "זּוֹתְרִיאֵל" נְיָא וְרְדִיאֵל "לְמוֹאָל". חְרִיק "חֹזְקִיאֵל" "רְהַטִּיאֵל" "קְדָשִיאֵל". שְׁבָ"א "שְׁמַעְנָא" "בְּרִכִיאֵל" (נ"א שְׁבִנִיאֵל וּנ"א ברקיא"ל) "אַהֲרָאֵל". חְלִימָם חְנִיאֵל "לְהַדִּיאֵל" "מְתַנִּיאֵל".

דִּינָא. אָמֵר לֵיה֒ הָא אַתָּמָר֙ אָבָל֙ אַלְיִן֙ דְסֶדֶם֙ וְעַמְוָרָה֙ לֹא֙ יַקְוִמָּוּן֙ וַיְקַרְא֙ אָוּבָה֙ דְכַתִּיב֙ (דברים כט) גְּפָרִית֙ וּמְלָח֙ שְׁרָפָה֙ כָּל֙ אָרְצָה֙ לֹא֙ תִּזְרַע֙ וְלֹא֙ תִּצְמִיחַ֙ וְגַוְעַן֙ אֲשֶׁר֙ הַפְּךְ יִיְהֵ אָפָוְ וּבְחַמְתָוְ. אֲשֶׁר֙ הַפְּךְ יִיְהֵ בְּעַלְמָא דִיןְ. בְּאָפָוְ בְּעַלְמָא דְעָתִיְהֵ. וּבְחַמְתָוְ בְּזָמָנָא דְזָמִינָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא לְאַחִיָּא מִתְיִיאָ. אָמֵר לֵיה֒ תָאַחֲזֵי֙ כִּמְה֙ דְאַרְעָא דְלִהְוֹן֙ אַתָּא בִּידְךָ לְעַלְמָםְלִיְהָאֵלְךָ, הַכִּי גַמִּי אַתָּא בִּידְךָ אַפְוֹןְלִיְהָאֵלְךָ. וְלִעְלָמִי עַלְמִיאָ.

וְתָאַחֲזֵיְהָאֵלְךָ דְקֹודְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא דִינָא לְקַבֵּל דִינָא. אַפְוֹןְלִיְהָאֵלְךָ הַוָּה תִּיְבִיןְ נְפָשָׁא דְמְסִפְנָא בְּמִיכְלָא וּבְמִשְׁתְּתִיאָ, אַוְפָהֵכִי קְוִידָשָׁא

(ג"א ח' ניאל ל"עדי אל מ"לכיאל).
"עניאל ענאל אהניאל רחמיאל עזריאל" (ג"א ש"בנאל ר"ומיאל ק"דומיאל. שר"ק. חכמיאל רמיאל קרשיאל. ח"ק) סנניה ודרגוזיה رسיסיאל דומיאל "חוניאל" "זכריאל" "Յאריאל" "ה"ינאל" ד"נדאל ג"דיאל ב"דיאל א"נפיאל ועדי"אל, אדני"י על כלוהו. ד (פירוש בשע"ב מלכים מותחיםין במלכות או נקרא מלכות הוא ובית דינו בלשון זה).

השלמה מההשומות (סימן מ"ט)
"אהניאל" "ברקיאל" "גדיאל" "דומיאל" "הדריאל" "ודרגוזיה" "זהריאל" "חניאל" "טהריאל" "יעזריאל" "כרעיאל" "למדיאל" "מלךיאל" "נהריאל" "סניה" "עניאל" "פתחיאל" "צוריאל" "קנאל" "דרמיאל" "שעריאל" "תבכיאל":
סדר תשר"ק
"תפוריא" "שכニアל" "זרנאל" "קמריה" "צורייה" "פסיסיה" "עיריאל" "סמכיאל" "גריאל"

בריך הוא לא אתייב לוֹן בפשׁיְהוּ לעַלְמָא דאתִי. ותָא חִזֵּי, אֲפֻנוֹ אֶתמְגַעַו מַצְדָּקָה דָאָקָרִי חִיִּים, אָוֹף קָוְדָשָׁא בריך הוא מנע מפִיְהוּ חִיִּים בעַלְמָא דִין ובעַלְמָא דאתִי. ובפָה דָאֲפֻנוֹ מַגְעָו אַרְחִין ושבילין מבני עלמא, הַכִּי גַם קָוְדָשָׁא בריך הוא מנע מפִיְהוּ אַרְחִין ושבילין דָרְחָמִי לְרָחָמָא עַלְיִיהוּ בעַלְמָא דִין ובעַלְמָא דאתִי. רבֵי אָבָא אָמַר בְּלָהוּ בְּנֵי עַלְמָא יִקְוְמוֹן, וַיִּקְוְמוֹן לְדִינָא ועַלְיִיהוּ בְּתִיב, (דניאל י) ויאלה לחרפות ולדראון עולם. וקָוְדָשָׁא בריך הוא מָאֵרִי דָרְחָמִין אֵיהוּ, בַּיּוֹן דָדוֹ לְהוּ בְּהָאֵי עַלְמָא וקְבִילוֹ דִינָא, לֹא אַתְדָנוֹ בְכָלָהוּ דִינָיו.